

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/25-06866
Otsuse kuupäev 08.07.2025
Komisjoni koosseis Mihkel Kivisalu

Tarbija
Kaupleja OÜ LapiButiik (12239999)

Tarbija nõue Tarbija soovib lepingust taganeda ja saada tagasi kauba eest tasutud 39 eurot.

Resolutsioon:

1. Rahuldada tarbija avaldus. Kaupleja peab tagastama tarbijale 39 eurot.
2. Komisjoni otsus täidetakse 30 päeva jooksul, arvates selle Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast. Kui vaidlevad pooled ei nõustu komisjoni otsusega, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Asjaolud:

Facebooki Lapibutiik OÜ lehel oli müügiks pakkumisel niidikomplekt. Tarbija avaldas soovi komplekt osta ja tasus vastavalt Facebooki lehel antud juhiste le kaupleja juhatuse liikme eraisiku kontole niitide eest 39 eurot.

06.05.2025 sai Tarbija kauba kätte ja avaldas soovi lepingust taganeda.

Kaupleja sellega ei nõustunud ja teatas, et Tarbijal puudub 14-päevane lepingust taganemise õigus, kuna müügileping sõlmiti eraisikute vahel.

Tarbija teatel sõlmis ta enda teada müügilepingu Lapibutiik OÜ-ga, kelle info Lapibutiik Facebooki lehel on. Tarbijat ei teavitatud, et vaidlusalused niidid müüb eraisik. Tarbijal ei tekkinud kahtlust ka eraisiku kontole raha tasudes, kuna tegemist oli Lapibutiik OÜ juhatuse liikmega.

Tarbija soovib lepingust taganeda.

Kaupleja seisukoht:

Kuulutus oli Käsitöö grupis eraisiku nime all ja teine kuulutus LapiButiigi Facebooki lehel, kuna

seal on suurem jälgijaskond, kui erakontol. Kuulutuse pilt ja info ei ole säilinud. Kuulutuses ei olnud kirjas, et tegemist on eraisiku müügiga.

Raha palusin kanda erakontole, kuna need on eraisiku niidid.

Peale paki kätte saamist soovis Tarbija niidid tagastada.

Kaupleja sellega ei nõustu, kuna tehing toimus eraisikute vahel.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseseaduse § 51 järgi lahendatakse vaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel. Menetluses kogutud tõendite ja ütluste põhjal leiab komisjon, et tarbija avaldus kuulub rahuldamisele.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Võlaõigusseaduse § 208 lg 1 sätestab, et asja müügilepinguga kohustub müüja andma ostjale üle olemasoleva, valmistatava või müüja poolt tulevikus omandatava asja ning tegema võimalikuks omandi ülemineku ostjale, ostja aga kohustub müüjale tasuma asja ostuhinna rahas ja võtma asja vastu. VÕS § 208 lg 4 kohaselt on tarbijalemüük asja müük müügilepingu alusel, mille puhul tarbijale müüb vallasasja müüja, kes sõlmib lepingu oma majandus- või kutsetegevuses. Poolte vaheline leping vastab tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses kuna leping sõlmiti sidevahendi abil, vastab see ka VÕS §-s 52 kirjeldatud lepingule. Tarbija võib sidevahendi abil sõlmitud lepingust taganeda põhjust avaldamata 14 päeva jooksul (VÕS § 56 lg 1), kusjuures vastav tähtaeg hakkab üldjuhul kulgema päevast, mil tarbija või tema poolt nimetatud kolmas isik on saanud asja füüsiliselt enda valdusse (§ 56 lg 1¹). Tarbija ostis kauplajalt e-keskkonnast niidid.

Komisjon märgib etteruttavalt, et olles hinnanud poolte ütlusi ning tõendeid, leiab, et antud juhul oli lepinguline suhe sõlmitud ettevõttega, mitte füüsilise isikuga. Selgitustest nähtub, et kaupleja müüs toodet oma ettevõtte konto kaudu. Asjaolu, et kanne paluti teha nõ kolmandale isikule (füüsilisele isikule) ei muuda lepingulist suhet. Eelduslikult, kui tegemist oleks füüsilise isiku müügiga antud juhul, oleks tegemist ka tarbija eksitamisega, kuna viimane eeldas, et sõlmib lepingu ettevõttega ning kaupleja teistpidist ka ei teavitanud. Tegemist on antud juhul juriidilise isiku ja tarbija vahelise lepinguga, millele kohalduvad seaduses sätestatud imperatiivsed nõuded.

Tarbija soovis toote tagastada 14 päevase taganemisõiguse juures.

VÕS § 56 kohaselt võib tarbija lepingust taganeda 14 päeva jooksul ilma põhjust avaldamata.

Komisjon märgib täiendavalt, et Euroopa Kohus kohtuasjas nr C-489/07 on leidnud, et tarbija taganemisõigus on nähtud ette, et kaitsta tarbijat eriolukorras, mis valitseb sidevahendi abil sõlmitava lepingu korral, arvestades, et „tarbija ei saa tegelikult toodet näha ega osutatava teenuse laadiga tutvuda enne lepingu sõlmimist”. Lepingust taganemise õigus on seega mõeldud kompenseerima ebasoodsat olukorda, milles on tarbija sidevahendi abil sõlmitava lepingu korral, nähes talle ette sobiva nn järelemõtlemisaja, mille jooksul ta saab omandatud asja kontrollida ja järele proovida.

Tarbija on taganenud tähtaegselt. Kaupleja ei ole menetluse käigus tõendanud, et asja väärtus oleks tarbija tõttu vähenenud. Seega on tarbijal õigus kogusummale. Lepingust taganemisel muutub olemasolev võlasuhe tagasitäitmise võlasuhteks (VÕS 10. peatüki 2. jagu). Komisjon selgitab, et Riigikohus on korduvalt väljendanud seisukohta, et lepingust taganemise kehtivuseks peavad olema täidetud nii selle formaalsed eeldused, eelkõige olema esitatud vastaspoolele õigel ajal taganemisavaldus kui ka sisulised (materiaalsed) eeldused, st taganemiseks peab olema seda õigustav põhjus, eelkõige oluline lepingurikkumine VÕS § 116 mõttes. VÕS § 116 lg 1 kohaselt võib lepingupool lepingust taganeda, kui teine lepingupool on lepingust tulenevat kohustust oluliselt rikkunud. Komisjoni hinnangul on täidetud kõik materiaalsed ja formaalsed eeldused, et lepingust taganeda.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Mihkel Kivisalu

/allkirjastatud digitaalselt/